

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Jiřím Derflem ve věci

žalobkyně: **N. B.**, narozená dne X,
bytem X,
zastoupená advokátem Mgr. Jiřím Filípkem,
sídlem Čsl. armády 2112/56, 434 01 Most,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 4. 2024, č. j. KUUK/056498/2024/Kub,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- Žalobkyně se včasnou žalobou domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 4. 2024, č. j. KUUK/056498/2024/Kub, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Mostu (dále jen „magistrát“) ze dne 13. 12. 2023 (v napadeném rozhodnutí chybně datováno coby 18. 12. 2023, pozn. soudu), č. j. MmM/176892/2023/OSČ-P/TM (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), neboť porušila § 4 písm. c) zákona o silničním provozu. Za uvedený přestupek byla žalobkyni podle § 35 písm. b) a c) a § 46 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) v návaznosti na § 125c odst. 5 písm. d) a odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 5 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel v délce 6 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí a podle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupku povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Přestupku se žalobkyně z nedbalosti dopustila tím, že dne 27. 3. 2023 v 16:05 hodin v Mostě, na ulici Žatecká na úrovni č. p. 158, ve směru jízdy Havraň, při řízení motorového vozidla tovární značky Audi A7, registrační značky X, překročila v místě, kde byla svislým dopravním značením č. B 20a „*Nejvyšší dovolená rychlost*“ stanovena nejvyšší dovolená rychlost 70 km/h, nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 41 km/h, když vozidlu, které řídila, byla silničním rychloměrem naměřena rychlost 115 km/h, po odečtení přípustné odchylky rychloměru $\pm 3 \%$ při rychlostech přesahujících 100 km/h činila rychlost 111 km/h. Žalobkyně se současně domáhala toho, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit jí náklady soudního řízení.

Žaloba

3. Žalobkyně v podané žalobě zastávala názor, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu a nesprávného posouzení věci. Žalovaný se dostatečně nevypořádal s důkazem v podobě vyjádření soudního znalce Tomáše Rozlivky ze dne 30. 5. 2023, ačkoli toto odborné vyjádření bylo pro danou věc rozhodující. Žalobkyně dále připomněla, že již v průběhu správního řízení uváděla, že vozidlo bylo z důvodu renovace pneumatik na náhradních pneumatikách, které namontoval pneuservis DD 22, společnost s ručením omezeným (dále jen „DD 22“). Žalobkyně zdůraznila, že provozovatel vozidla nebyl obeznámen se skutečností, že se nejedná o zcela stejný typ pneumatik, jaký je předepsán ve velkém technickém průkazu vozidla. Žalobkyně zdůraznila, že nemohla vědět, že řídí motorové vozidlo tovární značky Audi A7, registrační značky X, které má z hlediska rozměrů jiné než předepsané pneumatiky, tedy pneumatiky o rozměru 235/60 R17 namísto rozměru 235/55 R17. Tato otázka má přitom pro posouzení věci zcela zásadní význam. Žalobkyně dále uvedla, že rychlost vozidla zobrazovaná na tachometru je měřena prostřednictvím čidel neustále měřících otáčky všech kol. Jsou-li na vozidlo osazena větší kola, vozidlo při stejných otáčkách urazí delší dráhu, rychlost vozidla je tudíž vyšší, než jakou ukazuje tachometr. Žalobkyně k odchylce mezi skutečnou a vykazovanou rychlostí vozidla odkázala na vyjádření Ing. Rozlivky, podle jehož výpočtu vykazovalo vozidlo rychlost 111 km/h, což při přihlédnutí k odchylce tachometru mění rychlost vozidla, která má být nejvýše 108 km/h. V místě spáchání přestupku je přitom nejvyšší dovolená rychlost stanovena na 70 km/h, nejvyšší dovolená rychlost byla překročena nejvýše o 38 km/h, v důsledku čehož jednání žalobkyně nelze subsumovat pod přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu, neboť tohoto přestupku se dopustí ten, kdo v obci překročí nejvyšší dovolenou rychlost o 40 km/h a více.
4. Žalobkyně dále namítla, že její jednání nenaplnilo všechny obligatorní znaky přestupku podle § 125c odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu, neboť ve vztahu k následku nejednala zaviněně. Podle tachometru měla žalobkyně za to, že se po pozemní komunikaci pohybuje rychlostí 108 km/h, nevěděla tedy, že se pohybuje vyšší rychlostí. Žalobkyně zastávala názor, že absence zavinění coby obligatorního znaku skutkové podstaty přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu vylučuje její odpovědnost za přestupek, v důsledku čehož je právní kvalifikace provedená správními orgány v rozporu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

s právními předpisy. Ke svému vnitřnímu psychickému stavu k následku skutku žalobkyně uvedla, že velikost kol nemohla odhadnout řádnou kontrolou vozidla před jízdou, neboť údaj o rozměru kol není vepsán v malém technickém průkazu. Žalobkyně dále zdůraznila, že neměla povinnost při sobě mít velký technický průkaz. Žalobkyně proto běžnou kontrolou vozidla před jízdou vynaložila veškeré potřebné úsilí ke zjištění technické způsobilosti vozidla, jakou po ní lze vzhledem k okolnostem spravedlivě požadovat. Žalobkyně se dále vymezila vůči skutečnosti, že jí bylo správními orgány kladeno k tíži, že rozhodnou skutečnost týkající se pneumatik neuvedla již při kontrole hlídky na pozemní komunikaci. Žalobkyně k uvedenému zdůraznila, že typ užitých pneumatik nelze rozpoznat z fotografií pořízených v místě silniční kontroly, tudíž jej nemohla při běžné kontrole vozidla rozpoznat pouhým okem. O užitém typu pneumatik svědčí předložený důkaz v podobě vyjádření pneuservisu ze dne 16. 8. 2023. Správní orgány se nicméně s tímto důkazem nijak nevypořádaly, v důsledku čehož nepostupovaly v souladu se zásadou zjištění materiální pravdy ve smyslu § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).

5. Na podporu svých tvrzení žalobkyně navrhla provedení důkazů prvostupňovým rozhodnutím, odvoláním a napadeným rozhodnutím.

Vyjádření žalovaného k žalobě

6. Žalovaný v písemném vyjádření uvedl, že právní kvalifikaci přestupku řádně stanovil na základě zjištěných skutečností a doložených důkazů z místa silniční kontroly, kdy byly doloženy všechny podklady a důkazy pro konstatování, že se žalobkyně daného jednání dopustila. Žalovaný dále uvedl, že podstata žalobkyní spáchaného přestupku spočívá v porušení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu. Policií České republiky byly řádně doloženy podklady podstatné pro konstatování porušení zákona o silničním provozu. Žalobkyně na místě silniční kontroly navíc neuvedla, že by měla na vozidle namontované pneumatiky o neschváleném rozměru. S tímto konstatováním žalobkyně byl magistrát seznámen až v podaném odporu. K vyjádření Ing. Tomáše Rozlivky žalovaný uvedl, že toto vyjádření vnímá jako snahu žalobkyně vyvinut se z daného jednání, znalec navíc vypracoval odborné vyjádření na základě objednávky D. B. a pouze na základě sdělených informací. Vyjádření Ing. Tomáše Rozlivku proto nelze podle názoru žalovaného považovat za znalecký posudek a neprokazuje, jaké pneumatiky, jakého rozměru byly na vozidle skutečně v době spáchání přestupku namontovány. Vyjádření znalce označil žalovaný za spekulativní podání, kterým se žalobkyně snažila dokázat, že v daném místě nejela rychlostí 111 km/h, ale pouze rychlostí 108 km/h, kdy by toto jednání bylo hodnoceno jako porušení § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu a hrozil by jí pouze finanční postih, nikoli zákaz řízení motorových vozidel. Žalovaný shrnul, že po celkovém vyhodnocení předložených podkladů a důkazů neshledal v prvostupňovém rozhodnutí pochybení, jako správné je potvrdil a odvolání zamítl. Žalovaný soudu navrhl zamítnutí žaloby pro nedůvodnost.

Posouzení věci soudem

7. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobkyně nesdělila soudu do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byla ve výzvě výslovně poučena, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

8. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu, nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
9. Po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
10. Soud ze správního spisu zjistil tyto podstatné skutečnosti. Dne 31. 3. 2023 bylo magistrátu Policií České republiky, Krajským ředitelstvím policie Ústeckého kraje, doručeno oznámení přestupku žalobkyně společně s úředním záznamem, výstupem z rychloměru LaserCam4, ověřovacím listem k použitému rychloměru, seznamem policistů proškolených k obsluze rychloměru a fotografiemi občanského a řidičského průkazu žalobkyně a vozidla. Dne 22. 5. 2023 vydal magistrát příkaz č. j. MmM/073476/2023/OSČ-P/TM, kterým žalobkyni uznal vinnou ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 2 zákon o silničním provozu, neboť porušila § 4 písm. c) téhož zákona. Přestupku se měla žalobkyně dopustit tím, že dne 27. 3. 2023 v čase 16:05 hodin v Mostě na ulici Žatecká na úrovni č. p. 158, ve směru jízdy na Havraň, při řízení motorového vozidla tovární značky Audi A7, registrační značky X, v místě, kde byla svislým dopravním značením č. B 20a „*Nejvyšší dovolená rychlost*“ nejvyšší dovolená rychlost stanovená na 70 km/h, překročila nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 41 km/h, když vozidlu byla naměřena rychlost 115 km/h, s přihlédnutím k odchylce rychloměru činila rychlost 111 km/h. Za uvedený přestupek byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 5 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel v délce 6 měsíců od nabytí právní moci rozhodnutí. Proti výše uvedenému příkazu podala žalobkyně dne 19. 6. 2023 odpor, k němuž přiložila vyjádření D. B., majitele vozidla, který převzal za celou věc odpovědnost a vyjádření znalce z oboru Doprava silniční a městská Ing. Tomáše Rozlivky ze dne 30. 5. 2023 ve věci rychlosti vozidla v závislosti na použitých pneumatikách.
11. Dne 2. 8. 2023 se ve věci konalo ústní jednání, kterého se účastnila žalobkyně i její obecný zmocněnec D. B. Žalobkyně při ústním jednání uvedla, že věděla, že jela rychle, ale nikoli 115 km/h, telefonovala otci, který zjistil, že na vozidle byly jiné pneumatiky zapůjčené ze servisu DD 22. Magistrát následně vydal rozhodnutí ze dne 9. 8. 2023, č. j. MmM/117754/2023/OSČ-P/TM, kterým žalobkyni uznal vinnou ze spáchání výše uvedeného přestupku a uložil jí pokutu ve výši 6 000 Kč, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel v délce 6 měsíců a povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč. Proti rozhodnutí ze 9. 8. 2023 podala žalobkyně dne 24. 8. 2023 odvolání. Rozhodnutím ze dne 6. 11. 2023, č. j. KUUK/157299/2023/Kub, žalovaný rozhodnutí magistrátu ze dne 9. 8. 2023, č. j. MmM/117754/2023/OSČ-P/TM, zrušil a věc vrátil magistrátu k novému projednání, neboť zastával názor, že ke spáchání přestupku došlo porušením nikoli ustanovení § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu, nýbrž § 4 písm. c) téhož zákona. Žalovaný magistrátu rovněž vytkl nedostatečné odůvodnění navýšení pokuty z 5 000 Kč na 6 000 Kč. Magistrát následně ve věci vydal prvostupňové rozhodnutí, proti němuž žalobkyně podala odvolání, jehož argumentace se kryje s žalobní argumentací.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Žalobkyně k odvolání přiložila mj. technický průkaz vozidla a vyjádření Jaroslava Šrotýře z pneuservisu DD 22 ze dne 16. 8. 2023, podle něhož byl dne 20. 3. 2023 demontovány originály kol včetně pneumatik z vozu Audi A7, registrační značky X za účelem renovace a na uvedené vozidlo byla namontována náhradní kola včetně pneumatik 235/60 R17, která byla na vozidle až do 21. 4. 2023. O odvolání žalobkyně rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím.

12. Soud se nejprve zabýval námitkami, jejichž důvodnost by mohla založit nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Žalobkyně namítala, že se žalovaný dostatečně nevypořádal s odborným vyjádřením znalce Ing. Tomáše Rozlivky, ačkoli toto vyjádření bylo pro rozhodnutí podstatné. Správní orgány se rovněž podle názoru žalobkyně nevypořádaly s vyjádřením pneuservisu DD 22 ze dne 16. 8. 2023.
13. Podle § 68 odst. 3 věty první zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) platí, že v odůvodnění rozhodnutí se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.
14. S odkazem na výše citované ustanovení správního řádu soud konstatuje, že z odůvodnění rozhodnutí musí být vždy zřejmé, z jakých skutkových zjištění správní orgán ve vztahu k jím vyhlášenému výroku vycházel a na základě jakého právního názoru k závěrům o něm dospěl. Správní rozhodnutí, které takovouto skutkovou a právní úvahu neobsahuje, je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť nemůže plnit svoji základní funkci, tedy osvětlit účastníkům řízení, na základě jakých skutečností bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno v jeho výroku (srov. např. rozsudky ze dne 28. 8. 2007, č. j. 6 Ads 87/2006-36, ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 As 10/2005-298, ze dne 11. 8. 2004, č. j. 5 A 48/2001-47, nebo ze dne 17. 9. 2003, č. j. 5 A 156/2002-25).
15. Současně je ovšem nutné zdůraznit, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí, nelze-li v něm zjistit jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-74). Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je tedy vyhrazeno pouze těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Upozornit lze též na závěry vyslovené Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 12. 5. 2010, č. j. 8 As 60/2009-73, dle kterého *„účelem soudního přezkumu není lpění na formální dokonalosti právních rozhodnutí, ale účinná ochrana veřejných subjektivních práv adresátů veřejné správy.“*
16. V souvislosti s předmětnou námitkou soud rovněž poznamenává, že správní řízení až do vydání rozhodnutí odvolacího orgánu představuje jeden celek (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 7. 2007, č. j. 3 As 51/2006-65). Jako jeden celek jsou tak vnímána všechna rozhodnutí vydaná v jednotlivých fázích řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2016, č. j. 2 Afs 143/2016-29).
17. Již výše soud uvedl, že žalobkyně současně s odporem proti příkazu ze dne 22. 5. 2023 zaslala magistrátu vyjádření znalce Ing. Tomáše Rozlivky ze dne 30. 5. 2023. Znalec konstatoval, že při použití kol s neschváleným rozměrem se vozidlo pohybovalo při stejných otáčkách kol vyšší rychlostí než při pohybu na kolech se schváleným rozměrem a tento rozdíl činil cca 3,5 %. Při rychlosti 115 km/h tento rozdíl mohl činit 4 km/h. Magistrát na str. 3 Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

prvostupňového rozhodnutí konstatoval, že posoudil výpověď žalobkyně při ústním jednání a vyjádření sepsané v odporu proti příkazu s tím, že na místě silniční kontroly nebylo žalobkyní deklarováno, že by vozidlo jelo na jiných než předepsaných pneumatikách a z tohoto důvodu neodpovídala rychlost naměřená radarem rychlosti zobrazované ve vozidle. Magistrát uvedl, že pokud by na vozidle byly pneumatiky jiného než předepsaného rozměru, řídila by žalobkyně nezpůsobilé vozidlo, tuto skutečnost ovšem nelze prokázat fotodokumentací. Magistrát proto při volném hodnocení důkazů nebral vyjádření znalce v úvahu. Žalovaný na str. 5 napadeného rozhodnutí uvedl, že vyjádření znalce neprokazuje, že by na vozidle žalobkyně byly namontovány jiné pneumatiky, ale pouze konstatuje, že při použití jiných pneumatik by se vozidlo pohybovalo při stejných otáčkách vyšší rychlostí než v případě pneumatik se schváleným rozměrem. Žalovaný proto vyjádření při hodnocení důkazů nebral v úvahu a při svém rozhodování vycházel z údaje o výši naměřené rychlosti z výstupu z rychloměru. Žalovaný v napadeném rozhodnutí dále uvedl, že znalec se ve svém vyjádření zabýval pouze vztahem závislosti rozměrů pneumatik k rychlosti vozidla uvedených žalobkyní, ale již neuvedl danou odchylku tachometru vozidla, která by při použití uvedených nepovolených rozměrů pneumatik byla menší. Z praxe je známé, že běžná odchylka tachometru při vyšších rychlostech je cca 10-15 % oproti skutečné rychlosti vozidla. Žalovaný z uvedeného dovodil, že tachometr ve vozidle při použití daných neschválených pneumatik ukazoval přesnější rychlost a měl menší plusovou odchylku.

18. K vyjádření pneuservisu DD 22 ze dne 16. 8. 2023 soud nejprve upozorňuje, že žalobkyně uvedené vyjádření předložila až k odvolání, magistrát se jím tedy nemohl zabývat. Soud připouští, že žalovaný se s tímto vyjádřením v napadeném rozhodnutí výslovně nevypořádal. Tato vada nicméně nemá vliv na přezkoumatelnost a zákonnost napadeného rozhodnutí, neboť uvedené vyjádření pneuservisu pouze potvrzuje, že na vozidle byla v době spáchání přestupku namontována náhradní kola včetně pneumatik. Tato skutečnost nicméně mezi stranami nebyla sporná, neboť žalovaný nikterak nevyvrátil, že vozidlo jelo na náhradních kolech, nýbrž svou zásadní argumentaci opřel o závěr, že žalobkyně měla stav vozidla před jízdou zkontrolovat. Vyjádření pneuservisu se tedy netýkalo sporné a pro případ rozhodné otázky. Soud shrnuje, že z právě uvedeného je zřejmé, že se oba správní orgány rozhodným důkazem v podobě vyjádření znalce Ing. Rozlivky zabývaly, v souhrnu se k němu dostatečně vyjádřily a vysvětlily, proč toto vyjádření nezměnilo nic na jejich závěru o vině žalobkyně. Zároveň soud upozorňuje, že obecně je na správním orgánu, aby rozhodl a následně zdůvodnil, které důkazy v řízení o přestupku provede a které nikoli (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 6. 2017, č. j. 7 As 312/2016-26). Žalobkyně podle názoru soudu spíše nesouhlasila s věcnými závěry správních orgánů, kterými se soud bude zabývat níže.
19. Soud se dále zabýval povšechnou námitkou žalobkyně, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě nesprávného posouzení věci a nedostatečně zjištěného skutkového stavu.
20. Soud připomíná, že podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu pro prokázání přestupku spočívajícího v překročení nejvyšší dovolené rychlosti je zpravidla dostatečné vycházet z oznámení o přestupku, záznamu o přestupku obsahujícího fotografii měřeného vozidla a údaje o provedeném měření a ověřovacího listu silničního radarového rychloměru. Nejvyšší správní soud tyto důkazy považuje za postačující k závěru o spáchání přestupku, není-li v rámci přestupkového řízení žádný z těchto podkladů jakkoliv zpochybňován (srov. např. rozsudky Nejvyššího správní soudu ze dne 14. 5. 2015, č. j. 7 As 83/2015-56, či ze dne 25. 4. 2019, č. j. 1 As 11/2019-37, ze dne 3. 3. 2011, č. j. 7 As 18/2011-54, nebo ze dne 14. 5. 2015, č. j. 7 As 83/2015-56). Zásadní je tedy to, že důkaz o rychlosti byl pořízen měřícím zařízením,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

které splňovalo všechny zákonné požadavky a současně bylo ověřeno v souladu se zákonem č. 505/1990 Sb., o metrologii. Zdejší soud uvádí, že v případě přestupku žalobkyně správní orgány z právě uvedených podkladů správně vycházely a tyto důkazy nevzbuzovaly žádné pochybnosti o jejich správnosti ani o samotné vině žalobkyně. Zároveň je ze správního spisu i z podané žaloby zřejmé, že se žalobkyně nesnažila zpochybnit policisty provedené měření, tj. že rychloměr nefungoval správně, zasahující policisté nepostupovali v souladu s návodem k obsluze či jiným způsobem neprováděli měření správně. Důkazy, ze kterých správní orgány vycházely, nevzbuzovaly žádné pochybnosti ani o jejich správnosti ani o samotné vině žalobkyně, a proto byl skutkový stav zjištěn dostatečně.

21. Žalobkyně svou argumentaci opírala především o skutečnost, že vozidlo bylo v době spáchání přestupku na náhradních kolech s neschváleným typem pneumatik, protože se pohybovalo vyšší rychlostí, než kolik ukazoval tachometr. Žalobkyně o této skutečnosti dle svého tvrzení nevěděla, v důsledku čehož nejednala zaviněně.
22. Podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 2 zákona o silničním provozu se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 40 km/h a více nebo mimo obec o 50 km/h.
23. Soud považuje za potřebné zdůraznit, že podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu za stav motorového vozidla odpovídá i během jízdy jeho řidič (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 10. 2018, č. j. 5 As 197/2017-40, či usnesení ze dne 23. 1. 2024, č. j. 4 As 48/2022-38). V usnesení ze dne 23. 1. 2024, č. j. 4 As 48/2022-38, Nejvyšší správní soud ve věci podobné případu žalobkyně označil za irelevantní argumentaci, že bez vědomí řidiče byly namontovány pneumatiky nesprávného rozměru, které mohly mít objektivní vliv na rychlost vozidla odlišující se od stavu na tachometru. Nejvyšší správní soud rovněž označil za irelevantní odborné vyjádření o vlivu pneumatik na rychlost vozidla. Nejvyšší správní soud dále zdůraznil, že by ani rychlost zobrazovaná tachometrem vozidla nemohla zvrátit údaje zjištěné kalibrovaným měřícím zařízením, a to za situace, kdy nebylo prokázáno, že rychloměr mohl v konkrétním posuzovaném případě zjistit nesprávnou hodnotu. Soud se ztotožňuje se zmíněným judikátem.
24. Soud s ohledem na právě citovanou judikaturu považuje argumentaci žalobkyně, že se vozidlo pohybovalo vlivem náhradních pneumatik vyšší než žalobkyní předpokládanou rychlostí, za nepřipadnou. Žalobkyně coby řidička vozidla odpovídala za jeho stav, nemůže se tudíž vyvinut z odpovědnosti za přestupek tvrzením, že si vozidlo pouze zapůjčila a ani provozovatel nevěděl, že v pneuservisu nebyl na vozidlo namontován totožný typ kol, jaký je předepsán ve velkém technickém průkazu vozidla. Rozhodnou pro danou věc byla rychlost zjištěná rychloměrem, přičemž již výše soud uvedl, že samotný výsledek měření žalobkyně nijak nezpochybňovala. Dle názoru soudu navíc žalobkyně pomíjí skutečnost, na kterou správně poukázal již žalovaný v napadeném rozhodnutí, že tachometr ve vozidle je standardně nastaven tak, že ukazuje vyšší rychlost než rychlost skutečnou. Tato odchylka mezi rychlostí zobrazovanou tachometrem a rychlostí skutečnou není u konkrétního vozidla stále stejná, nýbrž záleží na tom, jaké disky a pneumatiky jsou na vozidle právě osazeny. Soud souhlasí s argumentací žalovaného v napadeném rozhodnutí, že pokud na předmětném vozidle byly osazeny dané pneumatiky neschváleného rozměru, vedlo to k tomu, že tachometr ukazoval přesnější rychlost, jelikož plusová odchylka byla nižší, přičemž tyto skutečnosti znalec Rozlivka nebral ve svém odborném vyjádření v úvahu. Dle názoru soudu nemůže proto obstát argumentace žalobkyně, že úmysl žalobkyně směřoval k tomu překročit nejvyšší dovolenou rychlost méně než o 40 km/h. Žalobkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

totiž nemohla v době jízdy na základě údajů tachometru, znát přesnou hodnotu skutečné rychlosti vozidla.

25. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu je řidič vozidla odpovědný za přestupek i tehdy, pokud k překročení maximální povolené rychlosti dojde za situace, kdy ve vozidle nefunguje tachometr. Subjektivní vnímání rychlosti vozidla nemůže řidiče vyvinut ze spáchaného přestupku (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2009, č. j. 1 As 73/2009-78, a ze dne 14. 6. 2017, č. j. 7 As 312/2016-26). Pro danou věc je tedy lhotejně, zda si žalobkyně byla vědoma skutečnosti, že se vozidlo pohybuje rychlostí vyšší než jí předpokládanou rychlostí 108 km/h. Ze žalobní argumentace a z vyjádření žalobkyně ve správním řízení je navíc dle názoru soudu zřejmé, že si žalobkyně byla vědoma skutečnosti, že jede vyšší než v místě dovolenou rychlostí 70 km/h, bylo jí tedy známo, že překračuje nejvyšší dovolenou rychlost. Zároveň se ustálená judikatura v případech výrazného překročení nejvyšší dovolené rychlosti přiklání k závěru minimálně o vědomé nedbalosti. Řidič si musí být vědom při svých zkušenostech toho, že překračuje nejvyšší dovolenou rychlost výrazným způsobem, jinak by nesplňoval podmínky pro držení řidičského oprávnění a pro řízení vozidla v konkrétní situaci (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 8. 2018, č. j. 2 As 67/2018-42, nebo ze dne 28. 2. 2018, č. j. 10 As 238/2017-54). Soud proto nepřisvědčil námitce žalobkyně, že ve vztahu k následku (překročení nejvyšší dovolené rychlosti o více než 40 km/h) nejednala zaviněně, a tedy ani námitce, že správní orgány skutek nesprávně kvalifikovaly.
26. K námitce, že žalobkyně nemohla velikost kol odhalit řádnou kontrolou vozidla před jízdou, soud poznamenává, že žalobkyně se o stavu vozidla měla informovat předtím, než od provozovatele vozidlo převzala spolu s malým technickým průkazem. Zároveň si provozovatel vozidla při převzetí vozidla z pneuservisu měl zkontrolovat, zda náhradní pneumatiky odpovídají rozměrům uvedeným ve velkém technickém průkazu.
27. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že shledal žalobu nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. výrokem I. rozsudku zamítl.
28. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalovaný, jemuž nad rámec jeho běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly, ani náhradu nákladů řízení nepožadoval. Soud proto výrokem II. rozsudku vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 3. prosince 2024

JUDr. Jiří Derfl v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.